

Cílem práce je analýza a srovnání dvou historických výkladů litevského (a baltského) jazykového systému. Prvním z nich je *Vergleichende Grammatik der baltischen Sprachen* (Oslo 1966) indoeuropeisty, baltisty a slavisty Christi-ana Schweigaarda Stanga, druhým je *Lietuvi kalbos istorin gramatika* (Vilnius 1968) baltisty Jonase Kazlauskase. Obě knihy jsou pro baltistiku velmi důležité. Stang předkládá zevrubné shrnutí nejnovějších poznatků o historii baltských jazyků z hlediska mladogramatické tradice indoevropské historicko-srovnávací jazykovědy. Předvádí indoevropské korespondence v baltských jazycích a popisuje vývoj baltských jazyků v kontextu vývoje indoevropských jazyků (se zvláštním zřetelem k starověkým indoevropským jazykům, zejména stará řečtina a stará indičtina), což může vést k některým nesprávným výkladům. Kazlauskasova monografie je založena na principech moderní fonologie a strukturně-funkčního přístupu k jazyku. Oproti Stangovi se Kazlauskas zaměřuje spíše na dílčí vývojové procesy v litevštině samé (a baltských jazycích), přičemž užívá zejména metody vnitřní rekonstrukce a analyzuje obsáhlý nářeční materiál.